

ÚJ PÜNKÖSDI IMÁDSÁG

Muraközy Gyula

Muraközy Gyula:
ÚJ PÜNKÖSDI IMÁDSÁG

Jövel, Szentlélek, Isten égi lángja,
jöjj e magvakult kereső világra,
kinek lelkét eloltá a vihar!
S tántorogva halad át a hideg éjen,
mint vén koldus az esti csatatéren.
Az apostolok gyáván és remegve
tekintenek a törtető tömegre,
mint felhős égen félénk csillagok.
Betölti a zsvivajgó piacot
a kikiáltók fürge, ügyes népe.
...Szent örület nincs Péterek szemébe;
a tanítványok elsurranak csöndbe,
pogány kehellyel Caesárt megköszöntve.
Az Ige józan életetekbe zárva
kőszáli sas a rozsdás kalitkába.
Lélekszakadva veri börtönét;
mikor töri a rácsot szerteszét?
Mikor tódul az apostolok népe
égő homlokkal milliók elébe?
Jön-e a szent, hős, mámorittas tábor
égon az ég ráhulló sugarától?
Mt egy szenvedély, szent, mennyei láz
űz, hajszol, éget, ostoroz, igáz?
Különös, megszállt prófétai nép,
ki a halálba mosolyogva lép,
ki a szívéből új világot épít,
ki nyelveken szól, s mindenek megértik.
Szentlélek népe! Hősök, lángra gyúltak,
fénylő jövőnek és fekete múltnak
mezsgyéjén állva bennetek köszöntlek,
feltűnő fénye a hajnali ködnek...
Virrasztva várom, hogy jöttök-e már?
Jövel Szentlélek, szép hajnalsugár!
Kétségek, ködök árnyai felett
jövel, riadó, dalos, hős sereg!

(forrás: Új Aranyhárfa, Bp. 2001.

Forrás: www.keresztenydalok.hu